

CRÍTICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Sense por a la por!

La trama. Arréu del món mundial, ahir, avui? L'Ombra sinistra que produeix malsons infantils, es propaga pel món, però els Guardians dels somnis, amb l'ajuda de Jack Gebrat, s'hi oposen valents.

La pel·lícula. Per Nadal, cada ovella al seu corral...cinematogràfic. A Can DreamWorks Animation ho tenen més clar que el Mas i el Junqueras signant, trapelles, sobre papers mullats. *L'origen dels Guardians* s'estrena per afavorir reunions familiars a redós de l'immens llençol blanc i la gran sala obscura. Una mica més i em sortiria un poema nadalenc! L'àpat filmic es condimenta a partir de les narracions escrites per William Joyce, especialista ianqui en donar respostes a les pors infantils. Sobretot de nit. I Peter Ramsey (Los Àngels, 1963) debuta en la direcció animant els ressorts d'una faula de caire tenebrós, amb la sempiterna baralla entre les forces del Bé i del Mal. Tot decantant, però, la balança a favor de la fantasia, caldo de cultiu de la imaginació. La colla d'herois i heroïnes, un Pare Noel atípic, la Fada de les Dents, el Conill de Pasqua, el Follet de la Son, que defensen els desitjos, il·lusions i esperances dels infants, es veu enriquida per la presència de Jack Gebrat, un noi murri i desmemoriat a l'estil Jason Bourne. El dolent de la pel·li és l'Ombra (en el doblatge català, l'Home del Sac), metrosexual esca-

pat d'un spot publicitari de colònia, al capdavant d'una manada de cavalls negres esgarriposos, tot sigui dit. Film nadalenc per excel·lència, *L'origen dels Guardians* és també una mena de bàlsam reconfortant contra la por, a tots els nivells biològics. Aquella por que se'ns cola per sota les portes i pels plecs de l'ànima en aquests temps descreguts i de retallades salvatges. Per tant, l'espectacle entra fantàsticament pels ulls

i fa niu en els sentiments. Bingo!

L'origen dels Guardians

Director: Peter Ramsey.

Guió: David Lindsay-Abaire.

Producció: Guillermo del Toro. EUA, 2012.

90'. JC Alpicat, Lauren Lleida. 19 desembre.

La imatge. Jack Gebrat tot sol, plantant cara a l'Ombra perversa que se'l vol fer seu amb afalacs i promeses.

La frase. "Si recupero els meus records, sabré qui sóc i què hi faig aquí", reclama un Jack Gebrat desmemoriat. Sovint oblidem d'on som i d'on venim. Allò de la pàtria de la infantesa, l'única pàtria autèntica, *comme il faut*.

La recomanació. Generós banquet audiovisual per a la família al complet, havent fet el rotet del festí nadalenc.